

گزارش

ممنوعیت بی‌دربی ورود انواع کالا شبانه تنگنای ارزی را مطرح کرده است گره کور واردات

شرق: ممنوعیت‌های بی‌دربی ورود انواع کالا شبانه تنگنای ارزی را مطرح کرده است را به دنبال داشته است. ممنوعیت‌هایی که از سال ۱۳۹۷ و پس از خروج آمریکا از برجام تشدید شد و با ممنوعیت گسترده واردات لوازم خانگی و خودرو شروع شده و حالا به ممنوعیت واردات گوشی آیفون و محدودیت واردات کالاهای بازار فناوری رسیده است.

در سال ۱۳۹۷ پس از آنکه دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری سابق آمریکا، از برجام خارج و تحریم‌های نفتی علیه ایران تشدید شد، واردات لوازم خانگی کره‌ای به کشور ممنوع شد. لوازم خانگی کره‌ای در آن زمان سهمی حدود ۷۰ درصد از بازار لوازم خانگی کشور را در اختیار داشت. در همان سال واردات خودرو هم ممنوع شد؛ ممنوعیتی طولانی که رشد قیمت‌ها را در این دو بازار به دنبال داشت و بارها درخواست رفع ممنوعیت واردات لوازم خانگی و خودرو مطرح شد تا اینکه سرانجام دولت سیزدهم وعده داد که واردات خودرو را آزاد می‌کند؛ هرچند شروطی دشوار برای واردات خودرو اعمال کرد.

بااین‌حال مطابق گزارش گمرک، تا ۲۱ اسفند امسال ۹هزارو ۷۰۹ دستگاه خودروی سسواری به ارزش حدود ۲۳۵ میلیون دلار تریخیص و به صورت قطعی وارد کشور شده است. با در نظر گرفتن واردات حدوداً ۱۰ هزار دستگاه خودرو در سال جاری، مشخص می‌شود که به طور متوسط ماهی کمتر از ۸۵۰ دستگاه خودرو وارد کشور شده است. این در حالی است که دولت وعده داده بود سال گذشته ۲۰۰ هزار خودرو وارد کشور کند.

اما حالا ماجرای ممنوعیت واردات گوشی‌های آیفون به کشور مطرح شده است و گمرک ایران به‌تازگی در بخش‌نامه‌ای اعلام کرده «واردات تلفن همراه هوشمند با نشان تجاری Apple ممنوع اعلام شده و در صورت لغو ممنوعیت آن در آینده از طرف مراجع ذی‌صلاح، سود بازرگانی آن به میزان ۹۶ درصد تعیین شده است». انتشار این خبر واکنش‌های بسیاری را به همراه داشت به‌طوری‌که سازمان توسعه و تجارت ضمن رد ممنوعیت واردات تمام مدل‌های آیفون اعلام کرد ممنوعیت واردات تنها مربوط به مدل‌های آیفون ۱۴ به بعد است و ممنوعیت جدیدی درباره ورود آیفون به کشور وضع نشده است. آنچه میان سازمان توسعه و تجارت و نامه گمرک مشترک است، تنها به سود بازرگانی واردات این مدل گوشی هوشمندن برمی‌گردد. بر اساس تصویب‌نامه هیئت وزیران، سود بازرگانی ۹۶ درصد برای همه مدل‌های آیفون در نظر گرفته شده است. هرچند این سود بازرگانی کلان هم عملاً قیمت تمام‌شده واردات گوشی‌های آیفون را به‌شدت بالا می‌برد و بازار آن را کوچک‌تر می‌کند. ضمن اینکه از حدود دو سال پیش رجیستری تلفن‌های همراه آیفون ۱۴ و مدل‌های بالاتر از آن دیگر در کشور انجام نگرفت و بعد از مصوبه جدید هیئت دولت درباره اصلاح سود بازرگانی برخی اقلام وارداتی، ابهاماتی درباره لغو مجوز واردات تمام محصولات برند ابل مطرح شد.

این بخش‌نامه‌های ضدنقیض سبب شد قیمت گوشی‌های آیفون به‌سرعت رشد کند و گوشی آیفون ۱۳ که اوایل خرداد امسال با کمتر از ۳۸ میلیون قابل خریداری بود، بدون توجه به نرخ دلار حالا در مرز ۴۵ میلیون تومان فروخته می‌شود.

به گزارش اعتماد از بازار گوشی تلفن همراه، فروشنده‌های موبایل برای آیفون ۱۳ نسخه ۱۲۸ گیگ با پارت‌نامبر CH رقمی نزدیک ۴۴ میلیون تومان درخواست می‌کردند. آیفون ۱۳ معمولی نسخه ۲۵۶ گیگ هفته قبل با کمتر از ۵۲ میلیون تومان قابل خریداری بود، اما الان قیمت آیفون ۱۳ معمولی نسخه ۲۵۶ گیگ به مرز ۵۶ میلیون تومان می‌رسد.

افزایش قیمت آیفون گریبان‌گیر مدل‌های میان‌رده و اقتصادی بازار شده و گوشی‌های ارزان‌قیمت سامسونگ و شیائومی در هفته گذشته با گوشی‌های گران‌قیمت آیفون هم‌مسیر شدند. به طور مثال و بنا بر نوشته وب‌سایت «فراوه»، گوشی گلکسی A15 به‌عنوان میان‌رده اقتصادی سامسونگ در هفته‌های گذشته ارقام کمتر از شش میلیون را تجربه می‌کرد، اما الان کف قیمت گلکسی A15 سامسونگ به شش‌میلیون و ۷۰۰ تا شش‌میلیون و ۸۰۰ هزار تومان می‌رسد.

ردمی نوت ۱۳ نسخه 4G در جمع گوشی‌های شیائومی شرایطی مثل A15 سامسونگ را به چشم می‌بیند و به محبوب‌ترین گوشی این روزهای برند چینی در ایران تبدیل شده است. قیمت ردمی نوت ۱۳ نسخه 4G در همین بازه زمانی یک‌هفته‌ای از ۹ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان به ۱۰میلیون و ۷۰۰ هزار تومان رسیده است. پوکو X6 پرو نسخه ۵۱۲ گیگابایت یک هفته قبل قریب ۱۷ میلیون تومان ارزش داشت، اما فروشنده‌های موبایل الان با کمتر از ۱۸میلیون و ۵۰۰ هزار تومان حاضر به فروش پوکو X6 پرو هستند. یا مثلاً گلکسی S24 اولترا نسخه یک ترابایت که در عرض یک هفته در تعدادی از فروشگاه‌های اینترنتی و بازار موبایل افزایش قیمت ۱۰ میلیون تومان را به ثبت رسانده است.

ماجرا به همین‌جا ختم نمی‌شود و برخی تجار می‌گویند در بازار کالاهای رایانه و فناوری‌محور هم محدودیت‌های زیادی ایجاد شده است و محمدرضا فرجی‌تهرانی، نایب‌رئیس اتاق اصناف تهران و رئیس اتحادیه فنوران رایانه، به «شرق» گفته است که درحال‌حاضر تجار این صنف تنها می‌توانند کالاهای محدودی مانند لپ‌تاپ، تبلت، پرینتر و اسکنر ثبت سفارش کنند و در بخش‌نامه جدید اولویت با ۷۵۰ کد تعرفه‌ای است که در تأمین کالاهای مورد نیاز کشور از اهمیت بیشتری برخوردار هستند. به گفته فعالان حوزه آتی‌تی امکان اخذ ثبت سفارش برای کالاهایی مانند لپ‌تاپ، تبلت، اسکنر و پرینتر وجود دارد و دیگر کالاها در فهرست ثبت سفارش قرار نگرفته‌اند.

محدودیت‌های جدید برای واردات به‌تازگی با یک بخش‌نامه عجیب در سامانه جامع تجارت خبرساز شد؛ بخش‌نامه‌ای یک‌شنبه که گرچه به‌سرعت حذف شد اما بر مبنای آن دولت اعلام کرده بود که ثبت سفارش کالا از طرف واحدهای بازرگانی تا اطلاع ثانوی ممنوع است. تجار می‌گویند هرچند این بخش‌نامه یک‌شنبه حذف و انکار شده است، اما در عمل محدودیت‌های زیادی برای واردات اعمال شده که احتمالاً به دلیل تنگنای ارزی و تحریم است.

مجلس شورای اسلامی طرح مالیات بر عایدی سرمایه را تصویب کرد که بعد از تأیید شورای نگهبان، خرید و فروش املاک، خودرو، طلا و ارز مشمول پرداخت مالیات خواهد بود.

در حوزه املاک اگر زمان نگهداری این دارایی کمتر از یک سال باشد، مالیات سود حاصل از فروش آن ۶۰ درصد می‌شود که به نسبت بیشترشدن زمان نگهداری، این نرخ تعدیل خواهد شد. در مورد طلا، نقره، جواهرات و ارز نیز دوره نگهداری کمتر از یک سال نرخ مالیات بر عایدی ۳۰ درصد خواهد داشت که به نسبت دوران نگهداری تعدیل می‌شود. نرخ مالیات بر عایدی خودرو مانند طلا و ارز است با این تفاوت که معامله خودرو پس از سه سال از مالیات معاف است. اجرای این طرح در شرایط تورمی می‌تواند تعیین نرخ مالیات بر عایدی سرمایه را در زمان واقعی چالش‌برانگیز کند؛ چراکه تعیین نرخ واقعی مالیات بر عایدی سرمایه با توجه به تورم لحظه‌ای در شرایط کنونی امکان‌پذیر نیست. اجرای این طرح به منزله پرداخت مالیات موازی و مضاعف است؛ زیرا سرمایه‌گذاران بر سود حاصل از فروش یک دارایی و دوباره زمانی که وجوه را برداشت می‌کنند مشمول مالیات می‌شوند و به این ترتیب افراد از سرمایه‌گذاری و فعالیت در حوزه‌های مختلف خودداری می‌کنند و رشد اقتصادی، کارآفرینی و نوآوری در کشور محدود می‌شود؛ چراکه کسی حاضر به جداشدن از پولی که به سختی به دست آورده نیست، آن هم به دلیل ناکارآمدی سیاست‌های پولی و مالی به نام پرداخت مالیات که هم‌زمان با رشد فزاینده تورم شده است. در نتیجه، این طرح از سرمایه‌گذاری و کارآفرینی می‌کاهد و به طور بالقوه رشد اقتصادی را در شرایط تورمی کاهش داده و باعث نابرابری‌های اجتماعی می‌شود. بنابراین به جهت عملکرد مخرب و ویرانگر طرح موسوم به مالیات بر عایدی سرمایه به موجب سفرصل‌های مشروحه ذیل، به بررسی بخشی از آثار زیان‌بار آن می‌پردازم.

مالیات باید بر عایدی واقعی باشد و نه بر تورم

رئیس مجلس اخیراً گفته است مالیات بر سوداگری شامل پنج درصد جامعه می‌شود و نگرانی ندارد! حتی اگر درصد اعلامی درست باشد، این نوع اظهارنظر بی‌توجهی به کارکرد علم اقتصاد و انتقال اثرات غیرمستقیم این نوع از مالیات به سایر طبقات جامعه و نیز فراهم‌شدن اسباب خروج سرمایه از کشور است. در واقع بر مبنای مالیات بر عایدی سرمایه ی کسانی که به حکم عقل، در مقابل تورم از خود حفاظت می‌کنند، مالیات گرفته و صرف مخارجی می‌شود که غالباً برای رشد اقتصادی زیان‌بار هستند. این‌قدر هم نباید زندگی را برای مردم سخت و بیجهدتر کرد بلکه بهتر است به جای این اقدامات غیرکارشناسی، با علل تورم که موجب سوداگری و سفته‌بازی است مقابله کنند.

مالیات بر عایدی سرمایه سالی‌هاست که در اکثر کشورهای پیشرفته دنیا اجرا می‌شود و هیچ‌کسی با در نظر گرفتن عایدی سرمایه به عنوان پایه مالیاتی مخالفی ندارد. آنچه اکنون در ایران به آن انتقاد وجود دارد، این است که عایدی بر سرمایه تعریف نشده و اگر تعریفی هم صورت گرفته، این تعریف ناقص است. در این مقوله تفاوت قیمت خرید و فروش را ملاک گرفته‌اند، در صورتی که ممکن است از نظر حسابداری، مثلاً درباره کالایی که امسال صد میلیون تومان خریداری و سال بعد ۱۳۰ میلیون تومان قیمت‌گذاری می‌شود، گفته شود ۳۰ میلیون سود حاصل شده، اما از نظر اقتصادی، اگر تورم را ۴۰ درصد حساب کنیم، ۱۰ میلیون تومان هم ضرر ایجاد شده است. بنابراین نه‌تنها عایدی ایجاد نشده، بلکه خریدار متضرر هم شده است. مالیات باید بر عایدی باشد و نه بر تورم.

آنچه در این طرح آمده و در حال تصویب‌شدن است، مالیات بر تورم است. شایان ذکر است عده‌ای از دارندگان ماشین‌های لوکس با هدف سوداگری این خودروها را خریداری نکرده‌اند و استفاده شخصی می‌کنند. دلیل رشد قیمتی خودروی آنها وضعیت نابسامان بازار است، در نتیجه اگر دولت آنها را با سوداگران یکی بداند و از آنها مالیات بگیرد در حق آنها اجحاف کرده است.

خروج سرمایه از کشور، چندین برابر مالیات بر عایدی

این پایه مالیاتی و به عقیده بعضی‌ها «هیولای ترسناک» باید برای خود دولت در نظر گرفته می‌شد؛ چراکه با اجرای سیاست‌های اشتباه مالی-پولی، باعث رشد فزاینده تورمی شده است که فاصله بسیاری با آمارهای نهاد‌های دولتی دارد و باعث شده تا خرید و فروش همه کالاها و خدمات با کنترل لحظه‌ای نرخ‌گذاری‌های بازار انجام شود تا کسی در این میان متضرر نشود. قلعاً در چنین شرایطی اخذ مالیات بر عایدی سرمایه

نیمه پنهان «مالیات بر عایدی سرمایه»؛ طرحی که به خروج سرمایه از کشور منجر می‌شود

مالیات ضد سرمایه

محمداحمدی*

افزایش‌یافته‌ای که حاصل کاهش ارزش پول ملی و رشد تورم انفجاری در اقتصاد کشور است، نه‌تنها عادلانه نیست بلکه باعث هدایت سرمایه به خارج از کشور و فرار به سمت مبادلات غیررسمی و تخطفاتی می‌شود که در نهایت اختلاف و نارضایتی بین مؤذیان و نهادهای مالیاتی را به دنبال دارد.

البته در این میان برنده اصلی دولت خواهد بود که موفق به کسب درآمدهای جدیدی می‌شود. چنین مالیاتی که با نگاه سرمایه‌ستیزانه شکل می‌گیرد، ثروت را امری مذموم و ثروتمند را زالوصفت می‌داند که باید به هر شکل از او اخذای کرد. نگاهی که ریشه بسیاری از مصائب اقتصادی کشور ازجمله فرار سرمایه‌هاست. اینکه تصور شود اگر کسی ثروتی دارد، دولت حق دارد به صرف اینکه ثروتمند است، سراغ او برود و بدون هیچ دلیل موجهی بخشی از اموال او را به یغما ببرد، خلاف حقوق شهروندی است. حال اینکه در تمام دنیا، این صاحبان سرمایه هستند که در چارچوب‌های اقتصادی سالم، به کار و تولید و تجارت رونق می‌دهند و اشتغال ایجاد می‌کنند و دولت‌ها نیز زمینه این خدمات مبتنی بر سرمایه را به بهترین وجه برایشان فراهم می‌کنند و از سودشان (و نه اصل سرمایه‌شان) مالیات می‌گیرند. با استمرار این نگاه سرمایه‌ستیزانه و عملی شدن طرح جدید مالیاتی، حتما شاهد ناامنی بیشتر سرمایه و خروج بیشتر آن از کشور خواهیم بود. مطمئن باشید چندین برابر پولی که دولت از این محل می‌گیرد از کشور خارج خواهد شد.

حتی در دین اسلام هم بعد از اینکه فرد خمس و زکاتش را داد، پرداخت دیگری بر شخص واجب نیست، ولو آنکه خالص باقی‌مانده‌اش سرر به فلک بکشد. اما در این طرح از کسی که قبلاً مالیات داده و پولش را خالص کرده، دوباره می‌خواهد مالیات بگیرند.

از طرف دیگر این طرح موجب می‌شود که در دوره رکود و در دوره رونق، خرید مسکن برای مردم همراه با ضرر باشد. یعنی موقعی که رونق هم باشد و مردم برای خرید مسکن هجوم ببرند، فروشننده مالیاتی را که باید بدهد، به خریدار تحمیل می‌کند. خریداری که همه‌گونه فشار را تحمل می‌کند، باید این وضعیت را نیز بپذیرد؛ چون در آن زمان عرضه کمتر است و هر قیمتی که بفرجشد، خریدار ناچار است آن را بپردازد. این ظلم به خریدار است.

فشار به مردمی که می‌خواهند قدرت خرید خود را حفظ کنند
موافقان این طرح می‌گویند بورس و بازارهای خارج از بورس از مالیات بر عایدی سرمایه معاف هستند. به نظر می‌رسد هدف از معافیت بورس حمایت از بازارهای سرمایه و همچنین تشویق و اغفال دوباره مردم به سرمایه‌گذاری در این بازار بریزرر به جای بازارهای موازی مثل طلا و ارز است. این در حالی است که مردم خاطره خوبی از این سیاست نداشته و نمی‌خواهند دو بار از یک سوراخ گزیده شوند. بسیاری از آنها پس از ورود به معاملات بورس با تشویق دولت در ریزش سال ۱۳۹۹ شاهد زیان‌های نجومی و کمرشکن بودند و بخش وسیعی از مردم زیان‌دیده تاکنون نیز توان راست‌کردن کمر خود را نداشته‌اند. پس از آن بورس هیچ‌گاه نتوانست اعتماد ازدست‌رفته خود را به دست بیاورد و بسیاری از مردم دیگر تمایلی به سرمایه‌گذاری در این بازار ندارند. این اتفاق موجب شد که نه‌فقط سود یا عایدی اوراق، بلکه اصل سرمایه مردم هم از بین رفت.

مالیات‌گرفتن از این تورم خودساخته تحت عنوان عایدی سرمایه‌ی نیز نوعی مالیات پنهان است. این اتفاق، تورم بیشتر و فرار سرمایه به خارج از کشور را به دنبال دارد. تا زمانی که حکمرانی اقتصادی منضبط نباشد، اجرای چنین طرح‌هایی نتایج عکس خواهد داشت. به این سادگی نیست که با تحریر چند ماده، مسیر انتقال سرمایه بخش واقعی اقتصاد فراهم شود. درواقع باید گفت بخش واقعی اقتصاد اکنون بازدهی ندارد و به دلیل سیاست‌های ناکارآمد اقتصادی، سرمایه به این راحتی با توجه به ریسک‌های رکود و تورمی و همچنین قیمت‌گذاری دستوری صرفاً با وضع چند بند مالیاتی به بخش تولید منتقل نمی‌شود، بلکه باید شرایط و پیش‌زمینه‌های این امر فراهم شود.

از سوی دیگر، با وجود تورم افسارگسیخته، اجرای قانون

بر عایدی سرمایه به معنی تخریب سنگر دارایی‌هایی ازجمله ملک، خودرو، طلا و ارز است که مهم‌ترین سرپناه مردم در این اوضاع بحرانی اقتصادی برای مقابله با تورم است. با تصویب طرح مالیات بر عایدی سرمایه، مردمی که برای حفظ ارزش دارایی‌های خود به بازار املاک، خودرو، طلا و ارز پناه آورده‌اند، باید به دلیل افزایش قیمت این دارایی‌ها که حاصل تورم ساخت دست دولت‌هاست، مالیات بپردازند. معمولاً در زمان کم‌بودن فعالیت تولیدی و مواجه‌بودن فضای کسب‌وکار با مشکلات عدیده، صرف وضع مالیات بدون اصلاحات در دیگر بخش‌ها رشد تشکیل سرمایه در کشور را به دنبال نخواهد داشت و همچنین باعث خروج سرمایه از کشور نیز می‌شود، به‌ویژه در سالی که جهش تولید با مشارکت مردم نام‌گذاری شده است.

این مالیات در شرایط کنونی موجب قفل‌شدگی و کاهش عرضه دارایی‌ها به بازار می‌شود. بسیاری از مردم که در این طرح، سفته‌باز و سوداگر خطاب شده‌اند، برای حفظ ارزش پول‌شان به خرید طلا و خودرو و حتی مسکن روی می‌آورند. وقتی مردم با این شرایط مواجه هستند که سپرده‌هایشان در بانک سالی حدود ۲۵ درصد رشد دارد اما ۴۰ تا ۵۰ درصد سرمایه و حتی بیشتر از آن کاسته می‌شود، بنابراین برای حفظ قدرت خریدشان ناچار به خرید دارایی می‌شوند. درواقع این طرح می‌گوید اگر قدرت خرید خود را حفظ کنید، با تنبیه مواجه می‌شوید و باید مالیات پرداخت کنید. در نتیجه با این طرح می‌خواهند مردم را وادار به سپرده پول‌هایشان در بانک کنند، اما نگرانی مردم این است که در بانک سپرده‌ها هم‌ساله ارزش خود را از دست می‌دهند. درواقع باید گفت این طرح به مردمی فشار می‌آورد که می‌خواهند با دفاع از حقوق و دارایی‌های خود، قدرت خریدشان را حفظ کنند. در شرایطی که برنامهریزی‌ها و سیاست‌گذاری‌ها در کشور موجب ایجاد انتظارات تورمی در بین مردم شده، آنان به دلیل ترس از آینده به دنبال خرید مسکن، طلا و ارز هستند و طرح مالیات بر عایدی سرمایه، هیچ اشاره‌ای به این وضعیت ندارد. در تمام دنیا نرخ بر عایدی سرمایه کمتر از نرخ مالیات بر درآمد است. در آمریکا اگر نرخ مالیات بر درآمد تا ۳۷ درصد است، نرخ مالیات بر عایدی سرمایه از صفر تا حداکثر ۲۰ درصد است، اما در ایران کف نرخ مالیاتی، همان نرخ ماده ۱۳۱ م.ق.م.ا در در مواردی بیشتر از آن است.

از طرف دیگر این طرح موجب می‌شود که در دوره رکود و در دوره رونق، خرید مسکن برای مردم همراه با ضرر باشد. یعنی موقعی که رونق هم باشد و مردم برای خرید مسکن هجوم ببرند، فروشننده مالیاتی را که باید بدهد، به خریدار تحمیل می‌کند. خریداری که همه‌گونه فشار را تحمل می‌کند، باید این وضعیت را نیز بپذیرد؛ چون در آن زمان عرضه کمتر است و هر قیمتی که بفرجشد، خریدار ناچار است آن را بپردازد. این ظلم به خریدار است.

کاهش شدید عرضه در بازار مسکن و افزایش قیمت ملک
این طرح نه‌تنها مانع سفته‌بازی و سوداگری نخواهد شد، بلکه سرمایه‌گذاری حداقل در زمینه ملک را کاهش خواهد داد. اکنون یکی از امیدهای انبوه‌سازان و بسازوبفروش‌ها برای شروع کار ساخت‌وساز، همین سرمایه‌گذاران روی ملک هستند. آنها این املاک ساخته‌شده را می‌خرند و سازندگان نیز حتی از روز اول و روی خاک، خانه را پیش‌فروش می‌کنند. در واقع سازوکاری که در ایران به‌ویژه در بخش خصوصی وجود دارد، این است که تا حد زیادی خانه‌ها مستقیم به دست مصرف‌کننده نهایی نمی‌رسند و بخش درخور توجهی از خریداران به دنبال سرمایه‌گذاری هستند. در این شرایط اگر انبوه‌سازان احساس کنند که این مشتری‌ها را نخواهند داشت، تولید برای آنها به‌صرفه نیست و این وضعیت باعث کاهش شدید عرضه ملک در یکی، دو سال بعد از اجرای این شیوه از مالیات‌ستانی بر عایدی سرمایه خواهد شد. این مسئله رشد قیمت‌ها را در پی خواهد داشت و این نقض غرض دولت و مجلس است که خواستارند از این طریق سوداگری را کنترل کنند و مانع افزایش قیمت‌ها شوند.

ضمن اینکه به‌این‌ترتیب یکی از شاخص‌های مهم توسعه اقتصادی، یعنی سرمایه‌گذاری در کشور کاهش می‌یابد و دود این طرح ناصواب به چشم خریداران مسکن و به‌ویژه جوانان و خانه‌اولی‌ها می‌رود.

مالیات در حد سونیس، تورم در حد آرژانتین

افزایش ارزش اسمی دارایی‌ها در اقتصاد مبتلا به تورم افسارگسیخته، اسمش عایدی سرمایه نیست که از آن مالیات اخذ شود. گویا هدف کلی این طرح آن است که مالیات‌ها افزایش یابند، به هر طریق ممکن! مالیات می‌خواهند بگیرند تا کسری بودجه را جبران کنند، اما بدترین نوع مالیاتی که می‌خواهند بگیرند، مالیات بر تورم است. خود تورم یک مالیات پنهان تحمیل‌شده به مردم است و اینکه بر این تورم هم مالیات بگیرند، ظلم مضاعفی است. نمی‌شود انتظار داشت مردم کشور ما مثل سونیس و سوئد مالیات بدهند ولی تورم کمرشکنی مثل آرژانتین را تحمل کنند.

رئیس سابق گروه مالیاتی اداره امور مالیاتی شمال تهران و عضو انجمن حسابداران خبره ایران

خبر

بن‌بست قرارداد روسیه و چین برای خط لوله گازی

تلاش روسیه برای انعقاد یک قرارداد بزرگ خط لوله گاز با چین، بر سر درخواست‌های یکن درخصوص قیمت و میزان عرضه، به بن‌بست رسیده است. به گزارش ایسنا، روزنامه فاینشال‌تایمز به نقل از سه منبع آگاه گزارش کرد چین قیمتی را درخواست کرده که نزدیک به قیمت‌های داخلی کاملاً پارانهای است و تنها برای خرید بخش کوچکی از ظرفیت سالانه ۵۰ میلیارد مترمکعبی برنامه‌ریزی‌شده این خط لوله گازی حاضر است متعهد شود. روسیه سال‌هاست درباره ساخت خط لوله

گازی «قدرت سیبری ۲» برای انتقال ۵۰ میلیارد متر مکعب گاز طبیعی از منطقه بامال در شمال این کشور به چین از طریق مغولستان، سرگرم مذاکره بوده است. در حال حاضر، روسیه گاز طبیعی را از طریق خط لوله «قدرت سیبری ۱»، به چین ارسال می‌کند. این خط لوله فعالیتش را در سال ۲۰۱۹ آغاز کرد و از شرق سیبری تا شمال شرقی چین امتداد دارد. «قدرت سیبری ۱»، یکی از بزرگ‌ترین پروژه‌هایی است که اخیراً توسط شرکت گازپروم تکمیل شده و اولین مجرای صادرات گاز روسیه به چین است. ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، ماه گذشته در پایان سفر دوازده‌روزه خود به چین گفته بود روسیه می‌تواند در مسیر برنامه‌ریزی‌شده از طریق مغولستان، نفت را هم در کنار گاز به چین برساند. به‌علاوه، احداث یک خط لوله‌گاز و یک خط لوله نفت در یک کریدور، امکان‌پذیر است. با این حال، پوتین اظهار کرده بود گزینه‌های دیگری برای تأمین انرژی روسیه برای چین وجود دارد که شامل استفاده از نفتکش‌ها در مسیر دریای شمالی از طریق قطب شمال است. همه گزینه‌ها، محتمل، قابل قبول و از نظر اقتصادی قابل اجرا هستند و لازم است که بهترین گزینه، انتخاب شود.

بازتاب

پاسخ وزارت اقتصاد به گزارش «شرق»

وزارت امور اقتصادی و دارایی در پاسخ به گزارش مورخ هشتم خردادماه ۱۴۰۳ روزنامه «شرق» با عنوان «بورس سرخ‌پوش» و همچنین روزنامه تعادل با عنوان «نابودی امید در بورس» توضیح داد: هفته‌گشته ستاد هماهنگی اقتصادی دولت برگزار و پیشنهادهای لازم برای کمک به چشم‌انداز سودآوری بورس مطرح و چهار تصمیم اتخاذ شد. دستور نخست، نظارت بر رعایت نرخ سوده‌های بانکی بود و مقرر شد بانک مرکزی در قالب یک ابلاغیه جدید و تشدید نظارت‌ها به طور خاص، در دستورالعمل‌های جدید خود این مسئله را پیگیری کنند. همچنین موضوع دوم بحث اصلاح قانون بودجه درخصوص معافیت‌های مالیاتی صنایع بود، به طوری که سازمان برنامه و بودجه موظف شد پذیرش بار مالی طرح مجلس را به شورای نگهبان اعلام کند. دستوری نیز توسط دولت برای اصلاح نرخ پالایشی‌ها به وزارت نفت داده شد تا وزارت نفت بررسی و تجدیدنظر لازم را در حوزه پالایشی انجام دهد. محور چهارم هم موضوع خودروسازی بود که با موافقت وزارت صنعت، معدن و تجارت مقرر شد برای اینکه وضعیت خودروساز اصلی کشور در بازار سرمایه از حالت احتمال خروج از بازار به وضعیت بانبات برسد، مصوبه لازم برای موضوع تجدید ارزیابی خودروسازان کشور در شورای عالی هماهنگی اقتصاد به عنوان یک مصوبه قانونی مطرح شود و دولت‌بسیار خوش‌بین است که این چهار اقدام منجر به پیام مثبت به بازار سرمایه و صنایع بورسی شود. همچنین نارضایتی‌هایی که در ایام اخیر پیرامون بازار سرمایه وجود داشت، دغدغه جدی وزارت امور اقتصادی و دارایی بوده و در جلسات اخیر ستاد اقتصادی دولت پیشنهاد دست‌نگاه‌های مختلف برای کمک به چشم‌انداز سودآوری صنایع مطرح شد. در همین حال از موضوعات مهم برای دولت، مقابله و حذف قیمت‌گذاری دستوری بوده است و این خط قرمز دولت در زمینه بازار سرمایه است و دولت همواره حمایت از تمام‌تولیدکنندگان و صادرکنندگان که از محل قیمت‌گذاری دستوری و غیرکارشناسی دچار زیان یا کاهش سود شدند را وظیفه می‌داند و در تلاش است با استفاده از سایر ابزارهای اقتصادی این موضوع را حل و مدیریت کند.